
75

Besluit van 17 februari 2007, houdende aanwijzing van de voorwerpen, bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet 1912

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze minister van Justitie van 21 december 2006, nr. 5460929/06/6, Directie Wetgeving, Sector Privaatrecht;

Gelet op artikel 16c, zesde lid, van de Auteurswet 1912, en artikel 10, onderdeel e, van de Wet op de naburige rechten;

De Raad van State gehoord (advies van 24 januari 2007, nr. W03.06.0568/II);

Gezien het nader rapport van Onze minister van Justitie van 12 februari 2007, nr. 5466887/07/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De vergoeding, bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet 1912, rust op de in de bijlage bij dit besluit genoemde voorwerpen. De stichting die is aangewezen overeenkomstig artikel 16e van de Auteurswet 1912 kan Onze minister van Justitie voorstellen doen tot wijziging van deze bijlage.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking acht weken na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en vervalt met ingang van 1 januari 2008.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Lech, 17 februari 2007

Beatrix

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de zesde maart 2007

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Staatscourant van 10 april 2007, nr. 69.

Bijlage bij het Besluit van 17 februari 2007 houdende aanwijzing van de voorwerpen, bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet 1912

Op de volgende voorwerpen, bestemd om een werk ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven, rust een vergoeding, als bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet 1912:

- Audio analoog
- Video analoog
- Minidisk
- Audio cd-r/rw
- Data cd
- DVD-R/RW
- DVD+R/RW
- DVD-RAM
- HI MD
- Losse geheugenkaarten/flash memory

NOTA VAN TOELICHTING

De Auteurswet 1912 kent de mogelijkheid tot het maken van kopieën van beschermde werken, zoals muziek, voor eigen oefening, studie of gebruik (zgn. privékopie-exceptie). Om rechthebbenden te compenseren voor het daardoor ontstane nadeel kent de Auteurswet een stelsel van vergoedingen op voorwerpen die bestemd zijn om een werk ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven (zgn. thuiskopievergoeding; vgl. artikel 16c Auteurswet). De hoogte van de vergoeding wordt vastgesteld door de Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoedingen (artikel 16e Auteurswet; hierna: SONT). Stichting De Thuiskopie is op grond van artikel 16d Auteurswet exclusief aangewezen voor de inning alsmede voor de tijdige en correcte verdeling aan rechthebbenden van de thuiskopievergoeding (Stcrt. 1991, 42), en staat sinds 15 juli 2003 onder toezicht van het College van Toezicht Auteursrechten. De thuiskopievergoeding vindt sinds 2001 zijn grondslag en begrenzing in Richtlijn nr. 2001/29 van de Raad en het Europese Parlement van 22 mei 2001 inzake het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PbEG 2001, L 167/10; hierna: de Richtlijn auteursrecht).

Met dit besluit worden, overeenkomstig artikel 16c, zesde lid, Auteurswet, de voorwerpen aangewezen die bestemd zijn voor de reproductie van beschermde werken, om deze ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven. De voor de thuiskopieregeling relevante bepalingen van de Auteurswet zijn van overeenkomstige toepassing op bepaalde naburige rechten (artikel 10, onderdeel e, Wet op de naburige rechten). Fabrikanten en importeurs zijn over de aangewezen voorwerpen een billijke vergoeding aan Stichting De Thuiskopie verschuldigd. Deze stichting dient vervolgens zorg te dragen voor de verdeling van deze gelden aan makers of hun rechtverkrijgenden. Het besluit is ingegeven door de omstandigheid dat, zowel in de brief van de minister van Justitie aan de Tweede Kamer van 31 januari 2006 als tijdens het mondelinge vragenuur op 10 oktober 2006, is aangegeven dat uitbreiding van het stelsel niet aan de orde kan zijn zolang niet duidelijk is waartoe de aangekondigde en door Nederland bepleite initiatieven van de Europese Commissie zullen leiden, en zolang het onderzoek van het College van Toezicht bij Stichting De Thuiskopie niet definitief is afgerond (Kamerstukken II 2005/06, 30 300 VI, nr. 113). Daarom wordt gevolg gegeven aan het door de minister van Justitie bij brief van 29 november 2006 aan de Tweede Kamer aangekondigde, en tijdens het overleg met de Tweede Kamer op 7 december 2006 toegezegde, voornemen tot uitvaardiging van een algemene maatregel van bestuur, waarmee – tot 1 januari 2008 – de voorwerpen worden aangewezen die binnen het stelsel van thuiskopievergoedingen vallen.

Vooropgesteld zij dat artikel 5, tweede lid, aanhef en onder b, van Richtlijn nr. 2001/29 vereist dat rechthebbenden een billijke compensatie ontvangen voor het privé kopiëren van hun werken door natuurlijke personen voor eigen oefening, studie of gebruik. De richtlijn schrijft de vorm en omvang daarvan niet dwingend voor, laat staan dat bepaalde voorwerpen vergoedingsplichtig moeten zijn, maar laat de lidstaten juist een grote beleidsvrijheid bij de concrete invulling van een vergoedingenstelsel. In de uitoefening daarvan is in Nederland gekozen voor een stelsel van heffingen op voor privé kopiëren bestemde voorwerpen (artikel 16c Auteurswet). Het uitgangspunt daarbij is blijkens artikel 16c, eerste lid, Auteurswet dat privé kopiëren door natuurlijke personen voor eigen oefening, studie of gebruik geen inbreuk op het auteursrecht of de naburige rechten vormt (artikel 10, onderdeel e, Wet op de naburige rechten). Dit besluit en de bijbehorende bijlage doen geen afbreuk aan dit algemene uitgangspunt.

Bij de aanwijzing van de voorwerpen waarop een thuiskopievergoeding rust, laten de artikelen 16e Auteurswet en 16c, zesde lid, de wetgever «evenals de richtlijn» beleidsvrijheid bij de vormgeving van het stelsel. Noch artikel 16c Auteurswet noch de richtlijn verplichten als zodanig tot de introductie van bepaalde vergoedingen op, bijvoorbeeld, MP3-spelers of digitale videorecorders met een geïntegreerde harde schijf. Evenmin verplichten zij ertoe om al die voorwerpen vergoedingsplichtig te maken die drager kunnen zijn van informatie. Het thuiskopiestelsel in artikel 16c Auteurswet, als uitwerking van artikel 5, tweede lid, onder b van de richtlijn, geeft de wetgever de bevoegdheid, maar niet de verplichting, om voorwerpen vergoedingsplichtig te maken die bestemd zijn om auteurs- of nabuurrechtelijk beschermde werken ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven (artikel 16c lid 2 Auteurswet).

De door Richtlijn nr. 2001/29 voorziene minimumharmonisatie van de privékopie-exceptie is voorwerp van discussie in EU-kader, omdat de richtlijn de uiteenlopende nationale thuiskopiestelsels grotendeels onverlet laat en daarom leidt tot verstoringen van de interne markt.¹ Voorts wordt geprocedeerd over enkele in de richtlijn genoemde randvoorwaarden. Zo is in discussie of en, zo ja, hoe bij de vaststelling van de thuiskopievergoeding rekening moet worden gehouden met het mogelijke nadeel voor rechthebbenden en de inzet of beschikbaarheid van technische beschermingsmaatregelen (preambule, overweging 35 en artikel 5, tweede lid, onder b, van Richtlijn nr. 2001/29). In deze omstandigheden, en rekening houdend met het maatschappelijke draagvlak voor het huidige thuiskopiestelsel, acht de regering een kwalitatieve uitbreiding van het stelsel, van blanco dragers tot digitale apparatuur, thans niet opportuun. Naar het oordeel van de regering staan artikel 16c Auteurswet en de richtlijn niet in de weg aan de bijgevoegde lijst van voorwerpen waarvoor een thuiskopievergoeding verschuldigd is.

Sinds de invoering van het thuiskopiestelsel in 1991 zijn de vergoedingsplichtige voorwerpen vastgesteld door de SONT, het wettelijk voorziene onderhandelingsplatform waarin zowel rechthebbenden, via Stichting De Thuiskopie, als betalingsplichtigen, via de Stichting Onderhandelingen Blanco Informatiedragers, FIAR Nederland en ICT-Office, zijn vertegenwoordigd (artikel 16e Auteurswet). Bij deze tijdelijke bestending van het huidige thuiskopiestelsel blijft voor de SONT in twee opzichten een rol weggelegd.

Allereerst kan de SONT de minister van Justitie voorstellen doen om de lijst met aangewezen vergoedingplichtige voorwerpen te wijzigen, opdat rekening kan worden gehouden met thans nog onvoorziene of nog niet voor de consumentenmarkt breed beschikbare technische ontwikkelingen. Daarmee wordt een zekere mate van flexibiliteit ingebouwd, die wenselijk is vanwege de huidige dynamiek in de technologische ontwikkelingen. Verder blijft het primaat van de SONT als platform van zelfregulering voor de vaststelling van de hoogte van de billijke vergoeding, als bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet, gehandhaafd. Bij de SONT is de meeste expertise gebundeld ten aanzien van de vraag in welke mate technische beschermingsmaatregelen beschikbaar, inzetbaar en doeltreffend zijn, en om te beoordelen welke informatiedragers in welke mate daadwerkelijk worden gebruikt om kopieën te maken voor eigen oefening, studie of gebruik. De Auteurswet gaat daarbij uit van het bestemmingscriterium, wat meebrengt dat slechts die voorwerpen binnen het bereik van de thuiskopievergoeding kunnen vallen die uitsluitend of in overwegende mate voor het privé-kopiëren worden gebruikt.

Overigens vereist artikel 5, tweede lid, onderdeel b, van de Richtlijn auteursrecht dat bij de vaststelling van een billijke compensatie voor rechthebbenden rekening wordt gehouden met technische beschermingsvoorzieningen, zoals kopieerbeveiligingen en systemen van digitaal rechtenbeheer (vgl. ook artikel 6, derde lid, van de richtlijn). In het bijzonder moet rekening worden gehouden met de technologische

¹ Vgl. ook de International Survey on Private Copying Law & Practice, 2006.

ontwikkelingen, met name wat het digitaal kopiëren voor privé-gebruik en de vergoedingsstelsels betreft, wanneer doeltreffende technische beschermingsvoorzieningen beschikbaar zijn (preambule, overweging 39). De ontwikkeling van de techniek zal, aldus de preambule, de houders van auteurs- en naburige rechten in staat stellen gebruik te maken van technische voorzieningen ter voorkoming of beperking van handelingen die door hen niet zijn toegestaan (overweging 47).

Daarmee houdt de Richtlijn auteursrecht er rekening mee dat technische beschermingsmaatregelen op termijn een doeltreffende remedie tegen of instrument ter regulering van het privé-kopiëren zullen kunnen gaan vormen. De tijdelijke bestending van het huidige stelsel biedt de partijen in de SONT een goede gelegenheid om gezamenlijk nadere criteria te ontwikkelen voor de wijze waarop bij de vaststelling van de hoogte van de tarieven rekening kan worden gehouden met technische beschermingsmaatregelen, zowel in een online-omgeving als bij voorbespeelde beeld- en geluiddragere. Ter illustratie zij gewezen op de opkomst van nieuwe chip-on-disk-, encryptie- en elektronische watermerktechnologieën, kopieerbeveiligingen alsmede nieuwe businessmodellen voor het digitale beheer van rechten. Daarbij dient tevens rekening te worden gehouden met het belang van een billijke vergoeding voor rechthebbenden en het feit dat de brede beschikbaarheid van multifunctionele apparatuur en geavanceerde computertechnologieën voor de consumentenmarkt in combinatie met de vele mogelijkheden die Internet biedt hebben geleid tot een sterke toename van opslagcapaciteit, afspeelmogelijkheden, kopieergemak en kopieersnelheid.

Mede een gevolg van dit besluit is dat de opkomst van nieuwe opslagmedia en nieuwe multifunctionele apparaten niet steeds tot discussie hoeft te leiden over de vraag of deze al dan niet binnen het stelsel van thuiskopievergoedingen horen te vallen, waardoor het draagvlak voor het thuiskopiestelsel onder druk komt te staan. Rechthebbenden zijn daarmee niet gebaat. Voor hen kan de tijdelijke continuering van het huidige stelsel juist een stimulans betekenen om, waar dat wenselijk wordt geacht, technische beschermingsmaatregelen te ontwikkelen, te verfijnen en ook daadwerkelijk te gebruiken. Ook voor consumenten, de detailhandel en de hardware-industrie brengt dit besluit helderheid, namelijk over de vraag welke voorwerpen voorlopig wel en welke niet binnen het stelsel van thuiskopievergoedingen vallen. Voor hen leidt het besluit tot een transparanter bestedings-, mededingings- en innovatieklimaat.

Omdat dit besluit een bestending behelst van de stand van zaken per 1 november 2006, brengt dit besluit geen administratieve lasten of andere nalevingskosten mee.

Artikelen

Artikel 1

In artikel 1 wordt voor de vaststelling van de vergoedingplichtige voorwerpen, als bedoeld in artikel 16c, tweede lid, Auteurswet, verwezen naar de bijlage bij dit besluit. Daarin zijn de vergoedingplichtige voorwerpen opgenomen, die als zodanig door de SONT per 1 november 2006 waren aangewezen en gepubliceerd in de Staatscourant (laatstelijk Stcrt. 2005, 181, p. 16). Volgens het besluit van de voorzitter van de SONT van 29 november 2006 blijven de tarieven voor de door dit besluit bestreken dragers voor 2007 vooralsnog ongewijzigd (Stcrt. 2006, 245, p. 38). De in de bijlage gebruikte terminologie volgt de door de SONT zelf gebruikte omschrijving van de betrokken dragers. Digitale audiospelers, zoals MP3-spelers, en digitale videorecorders die zijn uitgerust met een harde schijf, zoals bedoeld in het besluit van de SONT-voorzitter van 29 november 2006, worden door dit besluit niet bestreken. Materieel

gezien ontstaat hierdoor overigens voor geen van de betrokken partijen enig nadeel, omdat dit SONT-besluit voor de betrokken apparaten met ingang van 1 januari 2007 de instelling van een nultarief voorzag.

Verder wordt de rol van de SONT bij de vaststelling van de vergoedingplichtige voorwerpen nader omschreven. De SONT kan de minister van Justitie voorstellen doen om bestaande voorwerpen van de lijst af te halen of, voorzover de Richtlijn auteursrecht daartoe naar het oordeel van de SONT noopt, nieuwe daarop te plaatsen. Wordt daaraan gevolg gegeven dan is daartoe een algemene maatregel van bestuur tot wijziging van de bijlage vereist, waarover de Eerste en Tweede Kamer tijdig voor de inwerkingtreding zullen worden geïnformeerd (artikel 17d Auteurswet). Aldus is parlementaire betrokkenheid bij de besluitvorming over de vergoedingplichtige voorwerpen verzekerd. Artikel 1 laat het primaat van de SONT bij de vaststelling van de hoogte van de in artikel 16c Auteurswet bedoelde vergoedingen onverlet.

Artikel 2

De bestendinging van de voorwerpen waarop een thuiskopievergoeding rust geldt in eerste instantie tot 1 januari 2008. De datum van inwerkingtreding wordt gedicteerd door de termijn van acht weken die volgt uit artikel 17d Auteurswet. In de tussentijd kan worden gezien of het dienstig is om de in dit besluit aan de SONT toegekende rol ook na 1 januari 2008 voort te zetten, en zal duidelijk worden waartoe de Europese ontwikkelingen zullen leiden. Voorts zal het College van Toezicht zijn onderzoek bij Stichting De ThuisKopie hebben afgerond. De Tweede Kamer zal hierover, en de daaraan eventueel door het kabinet te verbinden consequenties, nader geïnformeerd worden.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin